

РЕШЕНИЕ НА СЪВЕТА

от 10 юли 2007 година

съгласно член 122, параграф 2 от Договора относно приемането на единната валута от страна на Малта на 1 януари 2008 г.

(2007/504/ЕО)

СЪВЕТАТ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ,

като взе предвид Договора за създаване на Европейската общност, и по-специално член 122, параграф 2 от него,

като взе предвид предложението на Комисията,

като взе пред вид предложението на Комисията ⁽¹⁾,като взе предвид доклада на Европейската централна банка ⁽²⁾,като взе предвид становището на Европейския парламент ⁽³⁾,

като взе предвид разискването на Съвета на заседанието му на ниво държавни и правителствени ръководители,

като има предвид, че:

- (1) Третият етап от икономическия и паричен съюз (ИПС) започна на 1 януари 1999 г. На своята среща в Брюксел на 3 май 1998 г. Съветът в състав държавни и правителствени ръководители реши, че Белгия, Германия, Испания, Франция, Ирландия, Италия, Люксембург, Нидерландия, Австрия, Португалия и Финландия са изпълнили необходимите условия за приемане на единната валута на 1 януари 1999 г. ⁽⁴⁾.
- (2) На 19 юни 2000 г. Съветът реши, че Гърция е изпълнила необходимите условия за приемане на единната валута на 1 януари 2001 г. ⁽⁵⁾. На 11 юли 2006 г. Съветът реши, че Словения е изпълнила необходимите условия за приемане на единната валута на 1 януари 2007 г. ⁽⁶⁾.
- (3) Съгласно параграф 1 от Протокола относно някои разпоредби, отнасящи се до Обединеното кралство Великобритания и Северна Ирландия, приложен към

Договора, Обединеното кралство нотифицира Съвета, че не възнамерява да премине към третия етап на ИПС на 1 януари 1999 г. Тази нотификация остава без промяна. В съответствие с параграф 1 от Протокола за някои разпоредби относно Дания, приложен към Договора, и решението, взето от държавните и правителствените ръководители в Единбург през декември 1992 г., Дания е нотифицирала Съвета, че няма да участва в третия етап на ИПС. Дания не е заявила желание да бъде започната процедурата по член 122, параграф 2 от Договора.

- (4) В съответствие с Решение 98/317/ЕО Швеция е предмет на дерогация съгласно член 122 от Договора. Съгласно член 4 от Акта за присъединяване от 2003 г. ⁽⁷⁾ Чешката република, Естония, Кипър, Латвия, Литва, Унгария, Малта, Полша и Словакия са предмет на дерогация съгласно член 122 от Договора. Съгласно член 5 от Акта за присъединяване от 2005 г. ⁽⁸⁾ България и Румъния са предмет на дерогация съгласно член 122 от Договора.
- (5) Европейската централна банка (ЕЦБ) бе основана на 1 юли 1998 г. Европейската парична система беше заменена с механизъм на обменните курсове, чието създаване е договорено с резолюция на Европейския съвет от 16 юни 1997 г. за установяването на механизъм на обменните курсове през третия етап на Икономическия и паричен съюз ⁽⁹⁾. Процедурите за механизма на обменните курсове на третия етап на Икономическия и паричен съюз (МОК II) бяха определени в споразумението от 1 септември 1998 г. между ЕЦБ и националните централни банки на държавите-членки извън еурозоната, което предвижда работните процедури за механизма на обменните курсове на третия етап на Икономическия и паричен съюз ⁽¹⁰⁾.
- (6) Член 122, параграф 2 от Договора предвижда процедурите за отмяна на дерогацията за съответните държави-членки. Съгласно посочения член най-малко веднъж на две години или по искане на държава-членка, предмет на дерогация, Комисията и ЕЦБ докладват на Съвета в съответствие с процедурата, предвидена в член 121, параграф 1 от Договора. На 27 февруари 2007 г. Малта представи официално искане за оценка на конвергенцията.

⁽¹⁾ Доклад, приет на 16 май 2007 г.

⁽²⁾ Доклад, приет на 16 май 2007 г.

⁽³⁾ Становище от 20 юни 2007 г. (все още не публикувано в Официален вестник).

⁽⁴⁾ Решение 1998/317/ЕО (ОВ L 139, 11.5.1998 г., стр. 30).

⁽⁵⁾ Решение 2000/427/ЕО (ОВ L 167, 7.7.2000 г., стр. 19).

⁽⁶⁾ Решение 2006/495/ЕО (ОВ L 195, 15.7.2006 г., стр. 25).

⁽⁷⁾ ОВ L 236, 23.9.2003 г., стр. 33.

⁽⁸⁾ ОВ L 157, 21.6.2005 г., стр. 203.

⁽⁹⁾ ОВ C 236, 2.8.1997 г., стр. 5.

⁽¹⁰⁾ ОВ C 345, 13.11.1998 г., стр. 6. Споразумение, изменено със споразумение от 14 септември 2000 г. (ОВ C 362, 16.12.2000 г., стр. 11).

- (7) Националното законодателство в държавите-членки, включително уставите на националните централни банки, при необходимост се адаптира с цел да се осигури съвместимост с членове 108 и 109 от Договора и с Устава на Европейската система на централните банки и Европейската централна банка (наричан по-долу „Устав на ЕСЦБ“). Докладите на Комисията и ЕЦБ дават подробна оценка на съвместимостта на законодателството на Малта с членове 108 и 109 от Договора и Устава на ЕСЦБ.
- (8) Съгласно член 1 от Протокола относно критериите за конвергенция в съответствие с член 121 от Договора, критерият за ценова стабилност по член 121, параграф 1, първо тире от Договора означава, че в съответната държава-членка е налице устойчивост на цените и средният размер на инфлацията за период от една година преди осъществяването на прегледа на резултатите не превишава с повече от 1,5 процентни пункта този, който съществува най-много в трите държави-членки, имащи най-добри резултати в областта на ценовата стабилност. По смисъла на критерия за ценова стабилност инфлацията се измерва с помощта на хармонизираните индекси на потребителските цени, определени в Регламент (ЕО) № 2494/95 на Съвета⁽¹⁾. За да се оцени критерият за ценова стабилност, инфлацията в определена държава-членка се измерва чрез процентното изменение в средноаритметичната стойност на дванадесет месечни индекса спрямо средноаритметичната стойност на дванадесет месечни индекса от предходния период. През едногодишния период до март 2007 г. трите най-добре представили се държави-членки по отношение на ценовата стабилност бяха Финландия, Полша и Швеция при процент на инфлация съответно 1,3 %, 1,5 % и 1,6 %. В докладите на Комисията и ЕЦБ референтната стойност бе изчислена като просто средно аритметично от процента на инфлация на трите най-добре представили се държави-членки по отношение на ценовата стабилност плюс 1,5 процентни пункта. На тази основа референтната стойност през едногодишния период до март 2007 г. е била 3,0 %.
- (9) Съгласно член 2 от Протокола относно критериите за конвергенция, критерият за държавната финансова позиция, посочен в член 121, параграф 1, второ тире от Договора, означава, че при проверката държавата-членка не е предмет на решение на Съвета в съответствие с член 104, параграф 6 от Договора относно съществуването на прекомерен дефицит.
- (10) Съгласно член 3 от Протокола относно критериите за конвергенция, критерият за участие в механизма на обменните курсове (МОК) на Европейската парична система, посочен в член 121, параграф 1, трето тире от
- Договора, означава, че държавата-членка е спазвала нормалните граници на отклонение, предвидени в МОК на Европейската парична система без голямо напрежение най-малко през последните две години преди прегледа на резултатите. В частност, държавата-членка не трябва да е девалвирала по своя инициатива двустранния централен курс на своята валута към валутата на друга държава-членка за същия период. От 1 януари 1999 г. МОК II предвижда рамка за оценка на изпълнението на критерия за обменния курс. При оценката на изпълнението на този критерий в своите доклади Комисията и ЕЦБ са проучили двегодишния период до 26 април 2007 г.
- (11) Съгласно член 4 от Протокола относно критериите за конвергенция, критерият за конвергенция на лихвените проценти, посочен в член 121, параграф 1, четвърто тире от Договора, означава, че за период от една година преди прегледа на резултатите, държавата-членка е имала среден номинален лихвен процент по дългосрочните кредити, който не превишава с повече от два процентни пункта тези на най-много три държави-членки, имащи най-добри резултати в областта на ценовата стабилност. По смисъла на критерия за конвергенция на лихвените проценти са използвани сравними лихвени проценти за 10-годишни държавни облигации, служещи за референция. За да се оцени изпълнението на критерия за лихвените проценти, в докладите на Комисията и ЕЦБ е използвана референтна стойност, изчислена като просто средно аритметично от номиналните дългосрочни лихвени проценти на трите най-добре представили се държави-членки по отношение на ценовата стабилност, плюс два процентни пункта. На тази база референтната стойност в едногодишния период до март 2007 г. е била 6,4 %.
- (12) Съгласно член 5 от Протокола относно критериите за конвергенция, данните, използвани при настоящия преглед на резултатите за изпълнението на критериите за конвергенция, се осигуряват от Комисията. Комисията предостави данните, необходими за изготвянето на настоящото решение. Те бяха предоставени от Комисията въз основа на докладите на държавите-членки, предоставени до 1 април 2007 г. в съответствие с Регламент (ЕО) № 3605/93 на Съвета от 22 ноември 1993 г. за прилагане на Протокола относно процедурата при прекомерен дефицит, приложен към Договора за създаване на Европейската общност⁽²⁾.
- (13) Въз основа на докладите, представени от Комисията и ЕЦБ относно напредъка при изпълнението от страна на Малта на нейните задължения по отношение постигането на икономически и паричен съюз, Комисията направи следните заключения:

⁽¹⁾ Регламент (ЕО) № 2494/95 на Съвета от 23 октомври 1995 г. относно хармонизираните индекси на потребителските цени (ОВ L 257, 27.10.1995 г., стр. 1). Регламент, изменен с Регламент (ЕО) № 1882/2003 на Европейския парламент и на Съвета (ОВ L 284, 31.10.2003 г., стр. 1).

Законодателството на Малта, включително уставът на националната централна банка, е съвместимо с членове 108 и 109 от Договора и с Устава на ЕСЦБ.

⁽²⁾ ОВ L 332, 31.12.1993 г., стр. 7. Регламент, последно изменен с Регламент (ЕО) № 2103/2005 (ОВ L 337, 22.12.2005 г., стр. 1).

По отношение изпълнението от страна на Малта на критериите за конвергенция, посочени в четирите тирета от член 121, параграф 1 от Договора:

— средният процент на инфлация в Малта през годината до март 2007 г. е бил 2,2 %, което е под референтната стойност и е вероятно да остане под тази стойност през следващите месеци;

— бюджетният дефицит в Малта търпи надеждно и трайно намаление под 3 % от БВП и съотношението между дълга и БВП намалява в посока референтната стойност от 60 %; следователно Комисията препоръча на Съвета да отмени решението за наличие на прекомерен дефицит в Малта;

— Малта е член на МОК II от 2 май 2005 г.; през двегодишния период до 26 април 2007 г. малтийската лира (MTL) не е била подлагана на голямо напрежение и Малта не е девалвирала по своя собствена инициатива двустранния централен обменен курс на MTL към еурото;

— в годината до март 2007 г. дългосрочният лихвен процент в Малта е бил средно 4,3 %, което е под референтната стойност.

Малта е постигнала висока степен на устойчиво сближаване по отношение на тези критерии.

Следователно Малта изпълнява необходимите условия за въвеждане на единната валута.

(14) С Решение 2007/464/ЕО⁽¹⁾ Съветът, по препоръка на Комисията, отмени Решение 2005/186/ЕО относно съществуването на прекомерен дефицит в Малта.

(15) В съответствие с член 122, параграф 2 от Договора, Съветът, с квалифицирано мнозинство по предложение на Комисията, следва да вземе решение кои държави-членки, предмет на дерогация, изпълняват необходимите условия за приемане на единната валута и да отмени дерогациите за съответните държави-членки,

ПРИЕ НАСТОЯЩОТО РЕШЕНИЕ:

Член 1

Малта изпълнява необходимите условия за приемане на единната валута. Дерогацията в полза на Малта, предвидена в член 4 от Акта за присъединяване от 2003 г., се отменя, считано от 1 януари 2008 г.

Член 2

Адресати на настоящото решение са държавите-членки.

Член 3

Настоящото решение се публикува в *Официален вестник на Европейския съюз*.

Съставено в Брюксел на 10 юли 2007 година.

За Съвета

Председател

F. TEIXEIRA DOS SANTOS

(1) ОВ L 176, 6.7.2007 г., стр. 19.